

зели отъ бога талантз, сирѣчь: различнѣ дарѣж, и тѣ сѣ длѣжни да умножаватъ своѣ талантз, сирѣчь: да помагатъ на дрѣгите челоувѣцѣте. А нѣе сме дѣматъ, сиромаси и нѣмаме никакавъ талантз, и какко да умножаваме? но тока нѣе право: зашто, тѣзи притча е обща за сичките челоувѣцы: понеже богъ е далъ на сичките челоувѣцы по нѣкоѣ дарѣж, на едного много, а на дрѣгиго малко, както на богатѣте, тѣи и на сиромасѣте. И може стѣкѣи да умножава своѣ талантз: зашто богъ не гледа на нашето богато или сиромашко даванѣе, но гледа на доброто наше произволенѣе. Помыслете евангелската вдовица колато фзрѣла само дѣѣ дѣкаты, за които ѿ похвалилѣ христосъ чи фзрѣла най много, сирѣчь: сичкото си иманѣе, зашто тѣи имала сичкото. Дрѣгите челоувѣцы фзрѣли отъ многото си иманѣе, а таѣ вдовица само дѣѣ дѣкаты, които имала. Богъ не гледа нашѣте голѣмѣ или малкѣ дарове, но гледа нашето добро произволенѣе. Прѣемва и малкото и голѣмото когато бѣде отъ добръ колат, и заплаща равно каквотѣ за голѣмото тѣи и за малкото. Когато има челоувѣкъ силѣ да умѣе на едного христѣанина краката, той има талантз, и като мѣ умѣе краката, той умножава своѣ талантз, зашто прави добро. Който знае нѣкоѣ пѣтъ, той има талантз, и кога го покаже дрѣгимѣ, той умножава своѣ талантз, който може да напои дрѣгиго съ еднѣ чаша стѣденѣ водѣ, той има талантз, и кога напои жѣднаго, умножава своѣ талантз. Който може да сѣ моли богѣ, той има талантз, и кога сѣ помоли богѣ за нѣкого, който е боленѣ или въ бѣдѣ, той умножава своѣ талантз. Ето кажете ми сега, кой челоувѣкъ нѣма талантз, кой не може да даде на дрѣгиго еднѣчашѣ водѣ, и кой не може да утѣши нѣкого скорбнаго, воистиннѣ стѣкѣи. Ето чи синца имаме талантз, който трѣбѣ да умножаваме. Който богатъ раздава милостѣина по сиромасѣте, който масторъ изѣчи ученицы, който свѣщенникъ поѣчва народа, той умножава своѣ талантз. Ш колко е блаженъ и прѣблаженъ, който умножава своѣ талантз който учи непрѣсвѣщеннѣте (главѣвыте), който отвѣща на добро прѣлѣщеннѣте (излаганнѣте), който укрѣплава вѣрнѣте, който избаклава грѣшнѣте, който помага на въ харнѣте и сиромасѣте, който прѣема чѣзденцы, който покрѣва обидимѣте, кой милѣва сиромасы и вдовицы и който сѣ трѣди за доброто на рода си, на града си и на комшѣите си: зашто такъвѣзи челоувѣкъ стѣкого, почита, стѣкого покрѣва, и на стѣкого добро мысли. Такъвѣзи челоувѣкъ почита своите благодѣтели като бащи, а своите дрѣгары като братѣа. И не само той почита челоувѣцѣте, но и него сичките почитатъ въ сичкѣи мѣ животъ за неговѣте дѣерѣны. А който не умножава своѣ талантз, той бѣва стѣкого укоренъ, като ленивъѣ слѣга, и никой не го почита. Тѣи и сребролюбѣ-